

Metafora nopții

Naty Ela

În sfera cuvântului se naște
metafora nopții,
cu bucle vocalice întretăiate consonantic
în surâsul lunatic al răsăritului
topit în vuietul mării nebune de dor,
ce scaldă un țărm al speranței
cu solzii milenari ai peștilor
căzuți în lupta contracurentului,
drept ofrandă pentru eternitatea unei clipe
ascunsă de timpuriu
în semiîntunericul mulțimii vide
sculptate din plus și minus infinit.